

Priveliste tăcută

M Horlaci

Flori din sânge pe zăpadă,
într-o noapte linistită, unde luna-si oglindeste razele de nostalgie,
curge din artere viața si miroase-a poezie,
trupurile răstignite pe a cerului arcadă.

A trecutului chemare
e un lung si greu vesmânt, ce-n miscarea-i furibundă lasă urme si urgie.
Curge din artere viața si miroase-a poezie,
luna-si odihnește raza într-un vârf de lumânare.

E o liniste acută,
până-n clipa potrivită, când de nicăieri o mână scrie versuri pe zăpadă.
Trupurile răstignite pe a cerului arcadă,
par' a fi din depărtare o priveliste tăcută.

Un destin întunecat,
în adâncă răzvrătire, se cutremură o parte din abisul răstignit.
Ochii mi-s fixați spre bolta unde-atâția au murit.
Noaptea curge ca un giulgiu peste trupu-mi flagelat.